

Cic. Fam. XVI, 21, 7. excusationem angustiarum tui temporis accipere.

Cic. fin. V, 27. vigiliis et inedia necatus.

Cic. Planc. 9, 23. ornamentum civitatis, firmamentum rei publicae.

Plin. ep. I, 12, 1. quod dolorem meum exulcerat.

ib. VIII, 10, 3. neque enim ardentius . . quam ego . . cupio.

Gell. XVIII, 11, 4. Omnia noctescunt tenebris caliginis atrae.

2 Paral. 19, 7. nec personarum acceptio.

Gen. 24, 63. inclinata iam die.

Rufin. bened. in Dan. c. 3.

Macero corpus meum (Migne XXI, 324).

p. 162. alii temporis angustias . . alii aliud excusationis genus obtendentes.

1075 p. 209. vigiliarum et inediae patientissimus.

1076 p. 231. ingens columna et firmamentum rei publicae.

1074 p. 149. quod dolorem pristinum . . exulcerassent.

1075 p. 182. qua nihil ardentius cupiebat.

1074 p. 153. in mediam noctem . . horrebant omnia tenebris et caligine.

p. 151. sine personarum acceptione.

p. 152. inclinata iam die.

1075 p. 209. corpus suum macerabat.

11) Vergil, Ovid u. a. Dichter.

Aen. X, 770. Obvius ire parat.

Aen. IX, 580. letali vulnere rupit.

Aen. V, 15. validisque incumbere remis.

Aen. V, 532. Muneribus cumulat magnis.

Aen. IV, 15. Si mihi non animo fixum . . sederet.

Aen. III, 234. arma capessant.

Aen. I, 218. Spemque metumque inter dubii.

Aen. VII, 298. odiis aut exsaturata quievi.

Aen. VII, 572. extremam Saturnia bello | Imponit regina manum.

Aen. XI, 441. haut ulli veterum virtute secundus.

Aen. II, 709. Quo res cumque cadent.

1051 p. 31. obviam ire parabat.

1057 p. 39. letali vulnere transfoderet.

1062 p. 47. remis incumbunt.

1063 p. 52. duplicatis . . muneribus cumulaturum.

p. 53. animo sibi fixum esse; cf. 1071 p. 89. 1076 p. 246.

1065 p. 64. arma capessant.

p. 65. suspensis . . omnibus inter spem et metum; cf. 1075 p. 198.

1070 p. 80. ad exsaturanda hostium . . odia.

p. 81. extremam operi manum per se ipsum imposuit.

p. 83. virtute militari nulli secundus.

1071 p. 85. quomodocumque res in praelio cecidissent; cf. 1074 p. 146.